

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obo/7/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200182
Dátum vydania rozhodnutia: 01.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7017200182.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Ivany Nemčekovej, v spore žalobcu: TAJANA, s. r. o., so sídlom Dukelská 58/65, Giraltoyce, IČO: 31 703 585, právne zastúpeného: AK - TARABČÁK s. r. o., so sídlom Hlavná 13, Prešov, IČO: 36 859 109, proti žalovanému: Ing. Miroslav Pelák, so sídlom Lipová 4, Bardejov - Nová Vés, správca konkurznej podstaty úpadcu SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov, so sídlom Štefánikova 682/4, Bardejov, IČO: 31 732 305, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s. r. o., so sídlom Dončova 1451/21, Ružomberok, IČO: 36 862 304, o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty úpadcu (v konkurznom konaní Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3K/271/99), o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Cbi/1/2017-525 zo 16. novembra 2017, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 16. novembra 2017, č. k. 9Cbi/1/2017-525 m e n í tak, že žalovanému ukladá povinnosť vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov, Štefánikova 682/4, Bardejov, IČO: 31 732 305 tieto nehnuteľnosti:

- Parcela parc. č. XXX/X CKN, zastavaná plocha o výmere 2860 m²,
- Stavba-dielne-garáž, súp. č. XXX, postavená na parc. č. XXX/X,
- Parcela parc. č. XXX/X CKN, zastavaná plocha o výmere 643 m²,
- Parcela parc. č. XXX/X CKN, zastavaná plocha o výmere 2172 m²,
- Stavba súp. č. XXX, postavená na parcele parc. č. XXX/X CKN,
- Parcela parc. č. XXX/X CKN, zastavaná plocha o výmere 696 m²,
- Stavba súp. č. XXX, postavená na parc. č. XXX/X,
- Parcela parc. č. XXX/X CKN, zastavaná plocha o výmere 104 m²,
- Stavba súp. č. XXX (v súpise KP uvedené ako súp. č. XX), postavená na parcele parc. č. XXX/X CKN,
- Parcela parc. č. XXX/X CKN, zastavaná plocha o výmere 141 m², všetky zapísané na LV č. XXX, kat. úz. U..
- Stavba súp. č. XXX, postavená na parcele parc. č. XXX/X (v súpise KP uvedená ako parc. č. XXX/X) CKN,
- Parcela parc. č. XXX/X CKN, zastavaná plocha a nádvoria o výmere 4362 m², všetky zapísané na LV č. XXX, kat. úz. J..
- Stavba súp. č. XX, postavená na parc. č. XXX CKN,
- Parcela parc. č. XXX CKN, zastavané plochy a nádvoria o výmere 360 m², všetky zapísané na LV č.

XXXX, kat. úz. Z..

II. Vo zvyšku výroku o zamietnutí žaloby sa napadnutý rozsudok p o t v r d z u j e.

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 9Cbi/1/2017-525 zo 16. novembra 2017 (v poradí štvrtým) rozhodol tak, že v prvom výroku žalobu zamietol. Druhým výrokom priznal žalovanému právo na plnú náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobou z 28. novembra 2008 a doručenu súdu 1. decembra 2008, sa žalobca domáhal voči žalovanému (ďalej aj „správca“) vylúčenia z konkurznej podstaty (ďalej aj „KP“) úpadcu SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov, Štefánikova 682/4, Bardejov, IČO: 31 732 305 (ďalej len „úpadca“) viacerých nehnuteľností, v katastri nehnuteľností vlastnícky zapísaných na žalobcu, a to na listoch vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXX katastrálne územie (ďalej aj „kat. úz.“) U., č. XXXX kat. úz. Z. a č. XXX kat. úz. J., ktoré boli správcom dňa 13. februára 2008 zapísané do súpisu rozšírenej konkurznej podstaty úpadcu v konkurze vyhlásenom Krajským súdom v Košiciach (ďalej aj „konkurzný súd“), uznesením zo 6. februára 2000, sp. zn. 3K/271/99. Súd prvej inštancie uviedol, ako boli tieto nehnuteľnosti (čiastočne rozdielne) opísané v žalobe (petite žaloby), v súpise správcu a v oznámení z 27. októbra 2008, ktorým konkurzný súd o. i. vyzval žalobcu na podanie excindačnej žaloby proti správcovi v určenej lehote. Ich „jednoduchým porovnaním“ dospel súd prvej inštancie k záveru, že „nie je možné uvedené nehnuteľnosti identifikovať, a preto tieto nehnuteľnosti nie je možné ani vylúčiť z konkurznej podstaty, pretože takéto rozhodnutie by nebolo vykonateľné.“ Citoval ust. § 19 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) a uviedol, že rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva žalobcu nie je takou skutočnosťou, ktorá by mala sama o sebe za následok vylúčenie veci zo súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty. Petit žaloby nekorešponduje s obsahom rozšírenia konkurznej podstaty správcom z 13. februára 2008 a vzhľadom na uplynutie lehoty pre podanie návrhu na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty nie je už možné petit žaloby meniť, rovnako ako už nie je možné meniť ani zápis rozšírenej konkurznej podstaty. Preto podľa súdu prvej inštancie nebolo možné žalobe vyhovieť. O náhrade trov konania rozhodol za aplikácie ust. § 255 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) a v plnom rozsahu ju priznal v konaní úspešnému žalovanému.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej odvolacej lehote odvolanie žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Odvolateľ súdu prvej inštancie primárne vytýkal, že nerešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu v predchádzajúcom kasačnom rozhodnutí (uznesenie z 8. februára 2017, sp. zn. 5Obo/24/2015, 5Obo/27/2016) k vyhodnoteniu výpovede svedka Ing. J. a k výpisu z uznesenia 7. riadnej (členskej) schôdze (úpadcu). K opätovnému rozhodnutiu vo veci samej malo dôjsť až po doplnení dokazovania vo vzťahu k obsahu poznámky správcu v zápise nehnuteľností do KP, k právoplatným rozhodnutiam (Okresného súdu Svidník) v konaniach sp. zn. 6C/376/2000 a sp. zn. 5C/905/2000 a tiež k listu právneho zástupcu Jednota Bardejov z 12. januára 1998. Keďže súd prvej inštancie dokazovanie nevykonala a dôkazy nevyhodnotil podľa pokynu odvolacieho súdu, prijal prekvapivé rozhodnutie, a tým naplnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Súd prvej inštancie jasne nevysvetlil svoj

záver o nemožnosti uvedené nehnuteľnosti identifikovať, a z tohto o nemožnosti ich vylúčiť z KP, pretože také rozhodnutie by nebolo vykonateľné. Podľa odvolateľa ide o formalistický prístup súdu, v rozpore s materiálnym právnym štátom, keď nezobral do úvahy text výzvy konkurzného súdu z 27. októbra 2008. Práve v súlade s obsahom tejto výzvy súdu sa žalobca aj aktuálne domáha vylúčenia predmetných nehnuteľností. Uvedený záver súdu prvého stupňa je v rozpore s vykonanými dôkazmi. Vo vyjadrení zo 4. apríla 2013 žalobca podal vysvetlenie niektorých rozdielov v označení nehnuteľností, ktoré majú len formálny charakter a nespôsobujú nemožnosť veci identifikovať. Odvolateľ zdôraznil, že žalobu bol povinný podať podľa výzvy konkurzného súdu z 27. októbra 2008 a nemohol predpokladať, že rozšírenie súpisu nie je plne v súlade so zápisom v katastri nehnuteľností. Konkurzný súd vymedzil predmet konania iba určením LV a katastrálnym územím, čo žalobca rešpektoval, pričom ďalej jednotlivé nehnuteľnosti označil tak, ako boli v tom čase zapísané na LV. Z opatrnosti, vzhľadom na mylný text výzvy súdu, žalobca uplatnil nárok aj vo vzťahu k LV č. XXXX (nie LV č. XXXX) kat. úz. Z., čo aj zodpovedalo zápisu do KP. Žalobca napriek zneniu výzvy súdu nehnuteľnosti označil nielen LV a kat. úz., ale aj konkrétnymi údajmi, vrátane titulov, ktorými ich nadobudol. Určité odlišnosti v pomenovaní nehnuteľností mali byť odstránené súdom v dokazovaní. Ak ani medzi stranami nebolo v konaní sporné, o ktoré nehnuteľnosti ide, tak súd z toho mal vychádzať [§ 120 ods. 3 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení platnom a účinnom do 30. júna 2016 (ďalej len „OSP“), resp. § 151 ods. 1 CSP]. Žalobca navrhol, aby si súd prvej inštancie pre odstránenie rozdielov petitu žaloby od zápisov na LV, vyžiadal správu o stave týchto zápisov v katastri nehnuteľností k 13. februáru 2008, k 1. decembru 2008 a aktuálny stav. V súlade s tým žalobca upresnil petit žaloby, čo súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil ako neprípustnú (oneskorenú) zmenu excindačnej žaloby, nepripustil ju a týmto postupom uprel žalobcovi jeho dispozičné práva s predmetom žaloby. O totožnosti, identifikovateľnosti dotknutých nehnuteľností, svedčia aj listinné dôkazy (č. l. 374, 377 - 383), zabezpečené z príslušnej správy katastra, ktoré však súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nespomenul a nevyhodnotil.

5. Pre odstránenie rozporov odvolateľ doložil k odvolaniu geometrický plán č. X/XXXX z 13. mája 2002 vo vzťahu k označeniu, identifikácii nehnuteľností na LV č. XXX kat. úz. J. s tým, že parcely č. XXX/X a č. XXX/X vznikli z pôvodnej parcely XXX/X CKN o výmere 4988 m², ktorá v čase zapísania do KP v uvedenej výmere už neexistovala, bola rozdelená. Tento dôkaz súdu prvej inštancie bez svojej viny nepredkladal, keďže nemohol predpokladať závery súdu k identifikácii vylučovaných nehnuteľností. Odvolateľ uviedol, že pokiaľ žiadal vylúčiť aj nehnuteľnosti na LV č. XXX, kat. úz. J., a to parc. č. XXX/X . CKN o výmere 4362 m², parc. č. XXX/X CKN o výmere 626 m² a parc. č. XXX/X CKN o výmere 1670 m², hoci ich všetky nenadobudol od úpadcu, urobil tak z opatrnosti, vzhľadom na výzvu konkurzného súdu ako (všetky) zapísané na LV č. XXX, kat. úz. J.. Súd prvej inštancie sa mal v rozhodnutí k tomu vyjadriť. Odvolateľ uviedol, že zmyslom konania o vylúčenie vecí zo súpisu je rozhodnúť, či v ňom zostanú zapísané a či ich následne môže správca speňažiť.

6. S poukazom na vyhl. č. 32/2003 Z. z. o označovaní ulíc a číslovaní stavieb odvolateľ uviedol, že súpisné čísla dostatočne identifikujú nehnuteľnosť - budovu (tu stavbu súp. č. XXX na LV č. XXX, kat. úz. J.). Zdôraznil, že podľa ust. § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností v znení neskorších predpisov (ďalej aj „katastrálny zákon“), sú údaje katastra uvedené v § 7 hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Ustanovenie § 7 cit. zákona obsahuje o. i. parcelné čísla, údaje o parcelách registra C, druhy a výmery pozemkov a súpisné čísla (písm. b) a tieto sú hodnoverné, kým sa nepreukáže opak. V konaní nebolo tvrdené ani preukázané, že by nehnuteľnosť označená v rozšírení súpisu ako stavba súp. č. XXX a v žalobe ako motorest súp. č. XXX, boli rozdielne veci. V zmysle § 70 ods. 2 katastrálneho zákona domnienka hodnovernosti a záväznosti platí obdobne aj vo vzťahu k zapísanému druhu pozemku. Z ust. § 71 katastrálneho zákona vyplýva, že pokiaľ ide o nehnuteľnosti, záväzné sú iba údaje katastra nehnuteľností, a teda iba údaje uvedené na LV môžu slúžiť ako podklad pre vyhotovenie verejných listín, vrátane rozsudkov súdov. Ak teda boli v petite žaloby navrhované na vylúčenie nehnuteľnosti, identifikované v súlade so zápisom v katastri nehnuteľností, pričom je zrejmé, že sú to tie isté nehnuteľnosti, ako sú uvedené v rozšírení KP, nemôže to byť prekážkou pre ich vylúčenie z KP. Tomu nebráni ani prípadne uvedená vyššia výmera pozemku (napr. u parc. č. XXX/X CKN, LV č. XXX, kat. úz. J.), keďže je potrebné vychádzať z výmery pozemku na LV zapísanej v čase vydania rozhodnutia.

7. Odvolateľ uviedol, že súd prvej inštancie nemal s identifikáciou dotknutých nehnuteľností žiadne problémy pri svojich prvých dvoch rozsudkoch vo veci z 21. júna 2010 a z 24. novembra 2011, ktorými žalobe vyhovel v plnom rozsahu a v tomto štádiu konania žalovaný (ne)identifikovateľnosť nehnuteľných vecí navrhovaných na vylúčenie z KP ani nenamietal. Výnimku tvorila parcela č. XXX/X na LV č. XXX, kat. úz. J., žalobcom nadobudnutá od SR zmluvou č. C., a ktorá v KP nebola zapísaná. Za podstatný pre rozhodnutie odvolateľ považoval stav v čase vyhlásenia rozsudku (§ 217 CSP).

8. K dôvodnosti žaloby odvolateľ poukázal na závery odvolacieho súdu v predchádzajúcom kasačnom rozhodnutí z 8. februára 2017. Uviedol, že vo vzťahu k žalovaným tvrdenej neplatnosti zmlúv o nadobudnutí dotknutých nehnuteľností od úpadcu svoju argumentáciu podal v písomnom stanovisku predloženom na pojednávaní 19. októbra 2017. Podľa § 588 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“) sú pojmovými znakmi (podstatnými náležitosťami) kúpnej zmluvy len predmet kúpy a kúpna cena. Vedľajšie dojednania, napr. o spôsobe zaplatenia kúpnej ceny (tu započítaním), neplatnosť uzavretej kúpnej zmluvy nespôsobujú. Opačný právny názor prezentovaný žalovaným označil za nesprávny. Práve z výpovede Ing. J. a listín, ku ktorým svedok vypovedal, vyplýva, že práve úpadca ako predávajúci bol iniciátorom predaja nehnuteľností, tiež navrhol spôsob zániku záväzku započítaním kúpnej ceny. O existencii pohľadávok VIZOPu voči Jednote, ktoré nadobudol žalobca (TAJANA), svedčí obsah listu z 12. januára 1998, záväzky voči VIZOPu boli splnené oznámenému cessionárovi (TAJANA); dohoda o prevzatí dlhu z Jednoty na Svojpomoc bola akceptovaná a splnená. Súdu prvého stupňa odvolateľ vytkol, že neposúdil obsah zmluvy z hľadiska namietaných dôvodov neplatnosti, t.j. pre rozpor so zákonom a rozpor s dobrými mravmi. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a všeobecných súdov vyplýva potreba preferencie výkladu o platnosti právnych úkonov pred výkladom o ich neplatnosti (napr. I. ÚS 242/2007, I. ÚS 243/2007, IV. ÚS 340/2012, IV. ÚS 15/20014, I. ÚS 640/2014, 4Cdo/132/2007). Za podstatné považoval, že vôľa predávajúceho (úpadcu), v konaní potvrdená výpoveďou svedka Ing. J., nie je v rozpore s obsahom zmluvy. Zdôraznil, že dohoda v kúpnej zmluve ohľadom spôsobu zániku záväzku (pohľadávky) na zaplatenie kúpnej ceny, nemôže spôsobiť neplatnosť celej kúpnej zmluvy, ale ani neplatnosť tohto dojednania.

9. Podľa odvolateľa boli predmetné kúpne zmluvy uzavreté v súlade so zákonom (§ 588 a nasl. OZ). Za nedôvodné označil tvrdenie protistrany o neplatnosti kúpnych zmlúv pre rozpor s dobrými mravmi z dôvodu, že žalobca ako kupujúci nemal mať platnú pohľadávku voči predávajúcemu a napriek tomu ju započítal na kúpnu cenu. Ak to bol úpadca, kto inicioval uzavretie kúpnych zmlúv a navrhol aj spôsob zaplatenia kúpnej ceny započítaním, tak to nemôže byť hodnotené v neprospech žalobcu ako kupujúceho; nemôže sa neplatnosti domáhať ten, kto navrhol riešenie, ktoré by malo neplatnosť spôsobiť.

10. Pokiaľ existovali nezrovnalosti ohľadom zapísania dotknutých nehnuteľností správcom do súpisu KP, tak súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nevysvetlil, či konkurzný súd postupoval v súlade s § 19 ods. 2 ZKV a či jeho výzva z 27. októbra 2008 vo vzťahu k zapísaným nehnuteľnostiam na LV č. XXXX, kat. úz. Z., mohla vyvolať zákonné účinky a či vo vzťahu k zapísaným nehnuteľnostiam v kat. úz. J. zodpovedala tomu, čo bolo do podstaty zapísané. Podľa odvolateľa nezrovnalosť vo výzve ohľadom (nesprávne) uvedeného č. LV XXXX možno považovať za odstránenú tým, že žaloba bola podaná správne ohľadom nehnuteľností na LV č. XXXX, kat. úz. Z.. Vzhľadom na formuláciu zápisu nehnuteľností v kat. úz. J. je potrebné, aby z rozsudku bolo zrejmé, či parcela parc. č. XXX/X CKN bola zapísaná do súpisu alebo nie. Ak nebola, potom sa v odôvodnení rozhodnutia mal prejavíť aj tento dôvod zamietavého výroku v tejto časti. Zo zápisu do KP nie je zrejmé, aké príslušenstvo a súčasť nehnuteľností boli zapísané - v tejto časti odvolateľ považoval zápis ako právny úkon pre jeho neurčitost' za neplatný (§ 39 v spojení s § 37 ods. 1 OZ).

11. Správca zapísal do podstaty nehnuteľnosti s poznámkou: „Tento vyššie uvedený majetok zapisujem do konkurznej podstaty s poznámkou, nakoľko je o neho vedený spor na OS Svidník pod sp. zn. 6C 376/2000 a 5C 905/2000“ (ďalej tiež „poznámka“) a podľa odvolateľa táto poznámka špecifikuje dôvod,

výhradu vo vzťahu k vlastníkovi a vymedzuje pochybnosti o dôvodnosti zápisu. Keďže došlo k skončeniu v poznámke uvedených súdnych konaní (žaloby o určenie vlastníctva úpadcu boli právoplatne zamietnuté), tak odpadol dôvod zápisu do konkurznej podstaty a správca mal povinnosť veci vylúčiť. Odpadol v súpise zapísaný dôvod spornosti a iné dôvody nie je (incidenčný) súd oprávnený skúmať. V tomto smere odvolateľ poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „odvolací súd“ alebo „najvyšší súd“) v excindačných sporoch (sp. zn. 4Obo/40/2009 z 21. apríla 2009, 4Obo/47/2008 z 25. novembra 2008, 2Obo/122/2008 z 15. októbra 2008, 3Obo/69/2011 z 12. júna 2012). Z nich má podľa odvolateľa vyplývať, že o neplatnosti zmluvy môže byť rozhodnuté len meritorne v príslušných konaniach a nie ako o predbežnej otázke.

12. Odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vylúči nehnuteľnosti (zapísané do podstaty s poznámkou) z konkurznej podstaty úpadcu SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov, Štefánikova 682/4, Bardejov, IČO: 31 732 305, v konaní na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 3K/277/99 (správne malo byť uvedené 3K/271/99 - pozn. dovolacieho súdu) a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

13. K odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný a označil ho za nedôvodné. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za vecne správne. K nehnuteľnostiam v kat. úz. J. uviedol, že do KP zapísal len stavbu súp. č. XXX, postavenú na parcele č. XXX/X. Preto žaloba o vylúčenie pozemkov zo súpisu KP je nedôvodná pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na takom určení. Nemožno rozhodovať o vylúčení vecí z podstaty, ak veci do KP neboli zaradené. Rozhodnutia Okresného súdu Svidník č. k. 6C/376/2000-547 z 24. februára 2010 a sp. zn. 5C/905/2000 z 22. apríla 2010 nemajú na predmetné konanie žiadny vplyv, keďže k zamietnutiu žalôb došlo bez meritórneho rozhodnutia o vlastníctve nehnuteľností. Konanie o určenie vlastníctva nie je možné stotožňovať s konaním o vylúčení vecí z KP, čo vyplýva z uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo/96/2008 (R 52/2010), podľa ktorého od žaloby o určenie vlastníckeho práva k veci treba odlišovať žalobu o vylúčenie vecí zo súpisu podstaty (excindačnú žalobu) upravenú v ustanovení § 19 ods. 2 ZKV. Žalovaný zvýraznil, že predmetné nehnuteľnosti patria do KP úpadcu, keďže je ich jediným vlastníkom z dôvodu absolútnej neplatnosti kúpnych zmlúv č. C. z 12. júna 1997, č. C. zo 16. júla 1997 a č. C. zo 16. júla 1997, keďže neboli urobené vážne, zrozumiteľne a určito, obchádza sa nimi zákon a boli urobené v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené zmluvy boli prostriedkom, aby majetok úpadcu de facto prešiel na žalobcu pod zámenkou platenia dlhu, ktorý reálne neexistoval (na vymyslenú pohľadávku). V tomto smere žalovaný poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2MCdo/2/2006 (R 61/2009), podľa ktorého kúpna zmluva, ktorá bola uzavretá s cieľom, aby pohľadávka veriteľa bola v prípade, že nebude dlžníkom vyrovnaná, uspokojená tým, že na veriteľa prejde vlastnícke právo k predmetu kúpnej zmluvy (k prepadnej zálohe), je neplatná. Podľa žalovaného kúpna cena v danom prípade nebola úpadcovi nikdy uhradená a žalobca nemal úmysel kupovať, ale previesť na seba majetok za započítania nárokov na kúpnu cenu s „neexistujúcim záväzkom žalobcu voči úpadcovi“. Konanie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cb/535/01, završené rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 2Obo/219/2005, podľa žalovaného dokazuje, že žalobca nikdy nebol veriteľom úpadcu, že platne nenadobudol od spoločnosti VIZOP spol. s r. o. pohľadávku voči Jednote SD Bardejov, že úpadca nepristúpil k dlhu Jednoty SD Bardejov voči VIZOP spol. s r. o. a že zmluva o postúpení pohľadávky medzi VIZOP spol. s r. o. a žalobcom je neplatným právnym úkonom. Z uvedeného vyplýva, že ak žalobca nebol veriteľom Jednoty SD Bardejov, tak nebol veriteľom úpadcu a nemohlo dôjsť k započítaniu jeho domnelého nároku voči úpadcovi s kúpnu cenou. Predstavenstvo úpadcu na 7. riadnej schôdzi z 23. júna 1997 existenciu pohľadávky voči žalobcovi poprelo a rozhodlo, že zmluvnú čiastku a pokutu za Jednotu SD nepreberá; zápisnica o tom bola predmetom dokazovania. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu nahradiť trovy odvolacieho konania.

14. Odvolateľ námietky vo vyjadrení žalovaného považoval za nedôvodné, zvýraznil argumentáciu uvedenú v odvolaní a zopakoval svoj odvolací návrh na rozhodnutie o spore.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) na nariadenom pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP), po zopakovaní a doplnení

dokazovania v potrebnom rozsahu (§ 384 ods. 1 a 2 CSP), dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti odvolania žalobcu, v dôsledku čoho napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil (§ 388 a § 390 CSP) a v časti zamietavého výroku potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

16. Primárne najvyšší súd uvádza, že je funkčne príslušný na prejednanie odvolaní proti rozsudkom krajských súdov, ktoré vo veci konali a rozhodovali ako súdy prvej inštancie. Uvedené platí napriek skutočnosti, že právna úprava Civilného sporového poriadku účinného od 1. júla 2016 výslovne neupravuje funkčnú príslušnosť najvyššieho súdu ako odvolacieho súdu proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvej inštancie, na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 (viď ustanovenie § 10 ods. 2 OSP), s výnimkou konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach (viď ustanovenie § 31 ods. 2 CSP). V tejto súvislosti je potrebné vychádzať z prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP, v zmysle ktorého konania začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončia súdy, na ktorých sa konanie začalo. Uvedené znamená, že konanie, ktoré sa začalo do 30. júna 2016 na krajskom súde ako súde prvej inštancie, sa na tomto súde dokončí podľa Civilného sporového poriadku. Táto istá zásada platí aj pre štádium odvolacieho konania, že pokiaľ podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvej inštancie rozhodoval najvyšší súd, tak je najvyšší súd odvolacím súdom vo veciach, v ktorých koná a rozhoduje krajský súd ako súd prvej inštancie, aj podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016. Zároveň tento záver vyplýva aj z aplikácie čl. 4 Základných zásad, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, ako aj z ustanovenia § 34 CSP v spojení s ustanovením § 31 ods. 2 CSP. V ustanovení § 31 ods. 2 CSP je výslovne upravená funkčná príslušnosť najvyššieho súdu ako odvolacieho súdu proti rozhodnutiam krajských súdov vydaným v sporoch o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach. Z uvedeného vyplýva záver, že aj v ďalších veciach, v ktorých koná a rozhoduje krajský súd ako súd prvej inštancie podľa predpisov účinných do 30. júna 2016, rozhoduje o odvolaniach najvyšší súd (rovnako viď aj uznesenie najvyššieho súdu z 11. júla 2017, sp. zn. 3Obo/18/2017 a uznesenie zo 14. mája 2020, sp. zn. 5Obo/12/2019).

K výroku o zmene meritórneho rozhodnutia o zamietnutí žaloby.

17. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že „jednoduchým porovnaním“ obsahu oznámenia konkurzného súdu z 27. októbra 2008, petitu excindačnej žaloby a obsahu rozšírenia konkurznej podstaty z 13. februára 2008 dospel k záveru, že nehnuteľnosti, ktoré žalobca požadoval vylúčiť z KP, nie je možné identifikovať, „pretože takéto rozhodnutie by nebolo vykonateľné.“ S uvedeným záverom sa odvolací súd nemohol stotožniť, keďže bol nepochybne výsledkom „zjednodušeného“ a neodôvodnene formálneho prístupu súdu prvej inštancie k posúdeniu a rozhodnutiu sporu, a to bez rešpektovania záväzného právneho názoru odvolacieho súdu v predchádzajúcom uznesení z 8. februára 2017.

18. Je zrejmé, že najvyšší súd bol pri prejednaní a rozhodnutí sporu limitovaný v procesnej rovine dôvodmi odvolania podaného žalobcom (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a vo vecno-právnej rovine (tak ako aj súd prvej inštancie) predmetom sporu podľa vymedzenia v žalobe (§ 216 ods. 1 CSP) a vzhľadom na právny charakter uplatneného nároku, zápisom vylučovaných vecí do rozšíreného súpisu konkurznej podstaty úpadcu jej správcom (§ 19 ods. 1 ZKV). Práve a len vo vzťahu k tomuto zápisu mohla byť nastolená otázka vykonateľnosti navrhovaného rozhodnutia o vylúčení vecí z KP. Podľa ust. § 232 ods. 1 CSP vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami. Z hľadiska záverov súdu prvej inštancie nebol žalovaný správca povinný vylúčiť z konkurznej podstaty ním zapísané nehnuteľnosti, lebo ich nebolo možné podľa vymedzenia v žalobe stotožniť so zapísanými v rozšírenom súpise KP úpadcu, pričom za relevantné pre identifikáciu vecí považoval aj oznámenie - výzvu konkurzného súdu podľa § 19 ods. 2 ZKV. K uvedenému pristupuje ďalšie, pre rozhodovanie určujúce hľadisko, a to právny charakter vylučovaných vecí, ktoré tvoria nehnuteľnosti, t. j. podľa definície v § 119 ods. 2 OZ, pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom. Keďže nehnuteľnosti, vlastnícke a iné právne vzťahy k nim sú evidované/zapísané v na to určenom registri spôsobom predpísaným podľa

katastrálneho zákona, bolo potrebné pri rozhodovaní prihliadať aj na zápisy dotknutých nehnuteľností v katastri nehnuteľností. Pritom podľa ust. § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok súdu je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Z tohto dôvodu bol relevantný aj aktuálny stav zápisov dotknutých nehnuteľností v katastri nehnuteľností.

19. K zvolenému procesnému postupu v odvolacom konaní je potrebné uviesť, že kľúčové bolo zistenie o nerešpektovaní súdom prvej inštancie záväzného právneho názoru odvolacieho súdu vyjadreného v jeho kasačnom uznesení z 8. februára 2017. V tomto uznesení (sp. zn. 5Obo/24/2015, 5Obo/27/2016) najvyšší súd výslovne uložil súdu prvej inštancie vyhodnotiť výpoveď Ing. J. zo 14. marca 2013 (č. l. 345) ako aj výpis z uznesenia zo 7. riadnej schôdze predstavenstva Svojpomoc SD Bardejov z 23. júna 1997 (č. l. 353), z hľadiska platenia kúpnej ceny dohodnutej v dotknutých kúpnych zmluvách, ďalej doplniť dokazovanie o právoplatné rozhodnutia Okresného súdu Svidník v konaniach uvedených správcom v poznámke k zápisu sporných nehnuteľností do KP, pod sp. zn. 6C/376/2000 a 5C/905/2000 a tiež o list právneho zástupcu JEDNOTA, s. d. Bardejov z 12. januára 1998 a až po doplnení dokazovania a vyhodnotení dôkazov jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach vo veci rozhodnúť. Uvedené nadväzovalo na predchádzajúce, v spore vyslovené právne závery najvyššieho súdu, ktorý už v uznesení z 31. januára 2011, sp. zn. 5Obo/4/2011, 5Obo/6/2011, ktorým bol zrušený v poradí prvý prvoinštančný rozsudok, uviedol, že pre správne rozhodnutie sporu bolo povinnosťou súdu prvej inštancie vykonať dokazovanie o skutočnostiach zistených a namietaných žalovaným a zistiť, či išlo o platné, alebo neplatné nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcom, teda ustáliť, či sporné nehnuteľnosti boli zaradené do súpisu oprávnené alebo neoprávnené a vylúčiť ich z konkurznej podstaty úpadcu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu z 30. novembra 2009 sp. zn. 1 M ObdoV/11/2009 a schválené stanovisko obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 23. novembra 2009, z ktorého vyplýva, že pokiaľ sa nepreukáže opak, hodnoverným a záväzným údajom katastra nehnuteľností je údaj o práve k nehnuteľnosti. Údaj o vlastníkoch nehnuteľnosti je hodnoverný, ale nie záväzný (§ 70 ods. 1 v spojení s § 7 katastrálneho zákona). V konaní o vylučovacej žalobe podľa ustanovenia § 19 ods. 2 ZKV, ak správca konkurznej podstaty popiera, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej do konkurznej podstaty, napriek zápisom žalobcu ako vlastníka v katastri nehnuteľností, je potrebné na zistenie tejto skutočnosti vykonať dokazovanie.

20. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Týmto ustanovením sa súd prvej inštancie pri novom prejednaní a rozhodnutí sporu napadnutým rozsudkom neriadil a tento svoj rozporný postup ničím neodôvodnil, čím nepochybne došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, teda že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Za znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace práva na spravodlivý proces treba považovať aj taký nedostatok rozhodnutia súdu, keď rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody alebo ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, prípadne, ak argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia je natoľko vnútorne rozporná, že rozhodnutie ako celok je nepresvedčivé (obdobne vid' uznesenie najvyššieho súdu z 31. januára 2019, sp. zn. 6Cdo/98/2017). Najvyšší súd už v predchádzajúcom uznesení z 8. februára 2017 súdu prvej inštancie vysvetlil, že požiadavka, aby rozhodnutie bolo riadne odôvodnené, patrí medzi základné atribúty spravodlivého procesu. Za nedostatočne zdôvodnený rozsudok možno považovať rozsudok, kde dôvody úplne alebo čiastočne absentujú, alebo kde je extrémny nesúlady medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, prípadne, kde právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú, alebo zistenia sú uvedené len všeobecne, súhrnne bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Uvedenú vadu videl najvyšší súd aj v tom, že súd prvej inštancie pre dostatočné (čo do odôvodnenia preskúmateľné) vyriešenie základného predpokladu žaloby o vylúčenie predmetných nehnuteľností z KP úpadcu nevyhodnotil aj vyššie uvedené dôkazy.

21. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vydal bez doplnenia dokazovania a vyhodnotenia dôkazov podľa záväzného právneho názoru vyjadreného v predchádzajúcom kasačnom uznesení odvolacieho súdu z 8. februára 2017, boli by splnené dôvody pre opätovné (tu piate) zrušenie

rozhodnutia a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 2 písm. b/ CSP). Uvedenému procesnému postupu v danom odvolacom konaní však bránilo splnenie podmienok ustanovenia § 390 CSP, podľa ktorého odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak a/ rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a b/ odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Preto za rešpektovania naposledy citovaného zákonného ustanovenia najvyšší súd v odvolacom konaní na prejednanie veci nariadil pojednávanie (1. októbra 2020) a za prítomnosti sporových strán v potrebnom rozsahu zopakoval dokazovanie dôkazmi, ktoré podľa obsahu spisu mal k dispozícii súd prvej inštancie a doplnil ho o všetky právoplatné rozhodnutia vydané v konaniach vedených Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 6C/376/2000 a 5C/905/2000, list právneho zástupcu JEDNOTA, s. d. Bardejov z 12. januára 1998 a o podanie správcu adresované konkurznému súdu z 13. februára 2008, o rozšírení konkurznej podstaty.

22. Z vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach, dospel odvolací súd k nasledovným, pre vec relevantným zisteniam a záverom.

23. Krajský súd v Košiciach uznesením zo 6. februára 2000, sp. zn. 3K/271/99, vyhlásil konkurz na majetok úpadcu SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov, Štefánikova 682/4, IČO: 31 732 305 a za správcu konkurznej podstaty ustanovil Ing. Miroslava Peláka (žalovaného). Správca dňa 14. februára 2008 doručil konkurznému súdu písomné podanie z 13. februára 2008 o rozšírení konkurznej podstaty, v ktorom uviedol, že zapisuje do súpisu KP nasledovný majetok: „- stavba č. súp. XXX, postavená na parcele č. J. - zastavaná plocha vo výmere 4988 m² s príslušenstvom a súčasťami, ktorá je zapísaná na liste vlastníctva č. XXX kat. úz. J. a nehnuteľnosti parcela č. KN XXX/X - zastavaná plocha vo výmere 2860 m², stavba číslo súpisné XXX postavená na parcele č. J., parcela č. J.- zastavaná plocha vo výmere 643 m², parcela č. J. - zastavaná plocha vo výmere 2172 m², stavba číslo súpisné XXX postavená na parcele č. J., parcela č. J. -zastavaná plocha vo výmere 696 m², stavba súpisné číslo XXX, postavená na parcele č. J., parcela č. J. - zastavaná plocha vo výmere 104 m², stavba súpisné číslo XX postavená na parcele č. J., parcela č. J. - zastavaná plocha vo výmere 141 m², všetko s príslušenstvom a súčasťami, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXX kat. úz. U. - budova č. súp. XX postavená na parcele J. a parcely J. - zastavaná plocha o výmere 360 m² s príslušenstvom a súčasťami, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na Katastrálnom úrade N. - Správa katastra vo Svidníku na LV č. XXXX k. ú. Z.. Tento vyššie uvedený majetok zapisujem do konkurznej podstaty s poznámkou, nakoľko je o neho vedený súdny spor na OS Svidník pod sp. zn. 6C/376/2000 a 5C/905/2000. Tieto súdne spory sú vedené proti odporcovi - žalovanému TAJANA, s. r. o., Giraltovce, Dukelská č. 58/65.“

24. Konkurzný súd pod č. k. 3K/271/99-417 zo dňa 27. októbra 2008 oznámil žalobcovi (TAJANA, s. r. o.), že v dotknutej konkurznej veci „zapísal správca konkurznej podstaty Ing. Pelák do podstaty s poznámkou nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXX kat. úz. U., na LV č. XXXX kat. úz. Z. a na LV č. XXX kat. úz. J.“ a vyzval žalobcu, aby v súlade s ust. § 19 ods. 2 ZKV podal v lehote 30 dní od doručenia prípisu žalobu na Krajský súd v Košiciach proti správcovi konkurznej podstaty o vylúčenie nehnuteľnosti z konkurznej podstaty a že ak žaloba nebude podaná včas, predpokladá sa, že vec je zahrnutá do súpisu oprávnene.

25. Žalobca dňa 1. októbra 2008 podal (osobne do podateľne) na Krajský súd v Košiciach žalobu o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, z dôvodu, že patria do jeho vlastníctva, a to zapísané na LV č. XXX kat. úz. U., na LV č. XXXX kat. úz. Z., na LV č. XXX kat. úz. J. a aj na LV č. XXXX kat. úz. Z. (podľa výzvy konkurzného súdu) a špecifikoval ich. Uviedol, že nehnuteľnosti zapísané na prvých troch listoch do vlastníctva nadobudol od predávajúceho SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov kúpnyimi zmluvami, ktoré doložil. K pozemkom par. č. XXX/X zast. plochy vo výmere 4362 m², par. č. XXX/X zast. plochy vo výmere 1670 m² a par. č. XXX/X zast. plochy vo výmere 626 m² uviedol, že ich nadobudol od SR - Okresný úrad Svidník zmluvou zo 16. marca 1999 č. C. a zmluvou z 20. októbra 2005 od SR - Krajský úrad Prešov, C.. Navrhol, aby súd uložil žalovanému vylúčiť z KP úpadcu nehnuteľnosti na: „LV č. XXX k. ú. U. - budova stavebnín, súp. č. XXX na parc. XXX/X CKN, - soc. bud. dopravy, súp. č. XXX na parc. XXX/X CKN, - dielne - garáž, súp. č. XXX na parc.

XXX/X CKN, - sklad, súp. č. XXX na parc. XXX/X CKN, -parc. XXX/X CKN o výmere 2860 m2, zast. plochy a nádvorí, - parc. XXX/X CKN o výmere 643 m2, zast. plochy a nádvorí, - parc. XXX/X CKN o výmere 2172 m2, zast. plochy a nádvorí, -parc. XXX/X CKN o výmere 696 m2, zast. plochy a nádvorí, - parc. XXX/X CKN o výmere 194 m2, zast. plochy a nádvorí, - parc. XXX/X CKN o výmere 141 m2, zast. plochy a nádvorí, LV č. XXXX k. ú. Z. - budova súp. č. XX na parc. XXX, - parc. XXX CKN o výmere 360 m2, zast. plochy a nádvorí, LV č. XXX k. ú. J. - motorest, súp. č. XXX na parc. XXX/X CKN, - parc. XXX/X CKN o výmere 4362 m2, zast. plochy a nádvorí, - parc. XXX/X CKN o výmere 1670 m2, zast. plochy a nádvorí, - parc. XXX/X CKN o výmere 626 m2, zast. plochy a nádvorí, zapísané do konkurznej podstaty, č. k. 3K 271/99, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“

26. Podľa ust. § 19 ods. 1 a 2 ZKV, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu. (1). Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene. (2). K citovanému zákonnému ustanoveniu najvyšší súd uvádza, že žaloba, ktorá smeruje proti správcovi na vylúčenie veci z konkurznej podstaty, do ktorej ju správca nesprávne zapísal a zabral (vylučovacia, excízna, intervenčná žaloba) je svojou povahou obdobne ako excízna žaloba v exekúcii (§ 55 ods. 1 Exekučného poriadku), procesnou, verejnoprávnou žalobou a nie žalobou súkromnoprávnou. Predpokladá vyhlásenie konkurzu a jeho trvanie a spravuje sa procesnými predpismi vrátane obmedzení nimi uložených. Procesný nárok na vylúčenie veci z konkurznej podstaty teda nemôže vzniknúť skôr, než bol konkurz vyhlásený a nevyhnutne zaniká, len čo sa konkurzné konanie skončilo a konkurz bol zrušený. Žalobca sa v dôsledku toho vylučovacou žalobou domáha rozhodnutia o priznaní práva vyplývajúceho z procesných predpisov (§ 19 ZKV). O práve založenom predpismi hmotného práva, ktoré zostávajú iba právnym dôvodom žaloby, sa súd preto vyjadruje ako o predbežnej otázke v odôvodnení svojho rozhodnutia (pozri Steiner, V., Mazák, J.: Konkurz a vyrovnanie, systematický výklad, Druhé prepracované vydanie, Iura Edition 1997, s. 70). Je zrejmé, že vylučovacie žaloby sa spravidla opierajú o vlastnícke právo. Súd o takej žalobe rozhodne tak, že buď žalobu zamietne, alebo uloží správcovi povinnosť vylúčiť určitú vec zo súpisu podstaty. Výrokom o excindačnej (excíznej) žalobe sa priamo nerieši vlastnícke právo k veci, avšak touto otázkou sa súd zaoberá spravidla v odôvodnení rozhodnutia ako s predbežnou otázkou. (pozri Ďurica, M., Zákon o konkurze a vyrovnaní, Prvé vydanie, Poradca podnikateľa 2001, s. 163). Žaloba o vylúčenie veci zo súpisu podstaty (§ 19 ods. 2) nie je žalobou na určenie vlastníckeho práva. Zahrnutím majetku do súpisu konkurznej podstaty (alebo jeho vylúčením zo súpisu) sa nikdy nemení vlastníčtvo tohto majetku. Pokiaľ bude mať správca za dostatočne preukázané, že určitý majetok do konkurznej podstaty nepatrí, nezahrnie ho ani do súpisu. Obdobne potom pokiaľ správca zistí, že určitý majetok bol do súpisu zapísaný neoprávnene, môže ho sám zo súpisu vyradiť.

27. Pokiaľ súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku kládol dôraz na obsah výzvy konkurzného súdu učinenej podľa § 19 ods. 2 ZKV z hľadiska identifikovateľnosti vecí zahrnutých správcom do konkurznej podstaty, tak odvolací súd odchyľne od tohto prístupu zdôrazňuje, že zmyslom a účelom výzvy podľa § 19 ZKV je predovšetkým časové hľadisko, teda určenie lehoty pre podanie vylučovacej žaloby, v ktorej sa možno ešte účinne domáhať vylúčenia určitého majetku zo súpisu podstaty, keďže po tejto lehote ex lege nastupuje nevyvrátiteľná domnienka, že taký majetok bol zahrnutý do súpisu oprávnene. Preto „jednoduché porovnanie“ s obsahom výzvy konkurzného súdu z 27. októbra 2008 (č. l. 81), ktorým dôvodil súd prvej inštancie, nemalo zásadnú relevanciu čo do špecifikácie vylučovaných nehnuteľností. Odvolací súd navyše zdôrazňuje, že nepresné, či mylné uvedenie nehnuteľností konkurzným súdom, ktorých sa zápis do súpisu KP týkal, pre účely postupu - výzvy na podanie vylučovacej žaloby žalobcom v určenej lehote, nemôže byť hodnotené na ťarchu žalobcu a to práve aj z dôvodu vyššie vysvetleného procesného (verejnoprávneho) a nie súkromnoprávneho charakteru excindačnej žaloby proti správcovi.

28. Odvolací súd dodáva, že samotná výzva konkurzného súdu na podanie žaloby o vylúčenie veci z KP nezakladá legitímáciu pre začatie takého konania. Napokon excindačnú žalobu môže aj bez takej výzvy

podat' každý, kto spochybňuje zaradenie konkrétnej veci do súpisu podstaty. Legitimáciou pre začatie konania o vylúčenie veci zo súpisu je samotné zaradenie tohto majetku do súpisu konkurznej podstaty. Výzva na podanie excindačnej žaloby iba ukončuje lehotu, v ktorej možno takú žalobu podať. Preto pre posúdenie žaloby v danej veci z hľadiska vymedzenia jej predmetu, správnosti a dôvodnosti uplatneného nároku, nebolo podstatné to, ako (nepresne, mylne) veci opísal konkurzný súd vo výzve adresovanej žalobcovi, ale to, ako boli veci správcom zapísané do súpisu KP, vrátane znenia poznámky k dôvodu spornosti zápisu. Z tohto hľadiska aj pri porovnaní označenia (identifikácie) nehnuteľností v rámci zahrnutia do rozšíreného súpisu podstaty, v petite žaloby a v katastri nehnuteľností, bolo podľa názoru odvolacieho súdu možné sa vecne zaoberať nárokom žalobcu tak, ako bol uplatnený.

29. V poznámke k rozšíreniu konkurznej podstaty správca uviedol, že ohľadom zapísaného majetku „je vedený súdny spor na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C/376/2000 a 5C/905/2000.“ Z doplneného dokazovania bolo preukázané, že uvedené konania, ktoré viedol úpadca, resp. správca voči žalovanému TAJANA s. r. o. (tu žalobca), o určenie vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, zapísaným v katastri nehnuteľnosti vlastnícky na žalobcu, boli právoplatne skončené zamietnutím žalôb pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na takom určení, teda bez toho, aby bolo meritórne rozhodnuté o spore o vlastníctvo strán k týmto veciam, práve s poukazom na vedenie daného incidenčného sporu ako prednostného. Ak aj spornosť zahrnutia vecí do súpisu, z hľadiska zapísanej poznámky o vedení súdnych konaní o určenie vlastníctva k predmetným veciam, skončením uvedených súdnych konaní formálne odpadla, pre rozhodovanie v danom incidenčnom konaní bolo relevantné, že správca sám veci zo súpisu (doteraz) nevyradil a naďalej ich považoval za súčasť majetkového portfólia úpadcu určeného k speňaženiu. To bol dôvod, pre ktorý žalobca na podanej žalobe trval a súčasne, pre ktorý bolo potrebné sa zo strany súdu naďalej zaoberať otázkou vecnej aktívnej legitimácie žalobcu v tomto incidenčnom spore.

30. Úspešnosť vylučovacej žaloby v incidenčnom konaní na strane žalobcu predpokladá preukázanie, že mu svedčí lepšie (hmotné) právo k veciam zapísaným do konkurznej podstaty, než úpadcovi. V posudzovanom prípade žalobca, okrem listov vlastníctva príslušného katastra nehnuteľností, nepochybne aj aktuálne svedčiacich o zápise vlastníckeho práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam, doložil kúpne zmluvy, ktorými predmetné nehnuteľnosti nadobudol od úpadcu v dobe pred vyhlásením konkurzného konania. Žalovaný správca v rámci obrany proti žalobou uplatnenému nároku spochybnil vlastnícke právo žalobcu z dôvodu ním tvrdenej absolútnej neplatnosti kúpnych zmlúv. Podľa už vyššie prezentovaného názoru (ods. 19), v konaní o vylučovacej žalobe podľa ustanovenia § 19 ods. 2 ZKV, ak správca konkurznej podstaty popiera, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej do konkurznej podstaty, napriek zápisom žalobcu ako vlastníka v katastri nehnuteľností, je potrebné na zistenie tejto skutočnosti vykonať dokazovanie. Keďže údaj o vlastníkoch nehnuteľnosti je hodnoverný, ale nie záväzný (§ 70 ods. 1 v spojení s § 7 katastrálneho zákona), pričom žalobca doloženými listami vlastníctva, podporenými listinami o nadobudnutí predmetných nehnuteľností do vlastníctva (kúpne zmluvy), dostatočne osvedčil svoju aktívnu vecnú legitimáciu v danom incidenčnom spore, teda že mu svedčí lepšie (hmotné) právo k vylučovaným veciam zahrnutým do súpisu, došlo k presunu dôkazného bremena v spore na žalovaného vo vzťahu k ním uplatnenej obrane.

31. Neplatnosť dotknutých právnych úkonov videl žalovaný v spornosti/nezákonnosti dohody o spôsobe úhrady dojednanej kúpnej ceny (medzi žalobcom a úpadcom). Z dokazovania vyplynulo, že v kúpnej zmluve z 12. júna 1997 o kúpe nehnuteľností v kat. úz. U. (vklad do KN povolený 24. júna 1997 pod č. C.), zmluvné strany dohodli (čl. II bod 4.), že: „Úhrada kúpnej ceny bude realizovaná započítaním. Predávajúci preberá dlh v zmysle ust. § 531 ods. 2) Občianskeho zákonníka a to za JEDNOTU spotrebné družstvo Bardejov,087 32 Giraltovce, IČO: 00 169 072, - vo výške 3 124 593.- Sk, čo predstavuje istinu, - vo výške podľa právoplatného rozhodnutia súdu, pokiaľ ide o úroky a zmluvnú pokutu z istiny 3 124 593.- Sk. Predmetný spor t. č. prebieha na Krajskom súde v Košiciach pod č. k. 6 Cb 4483/95.“ Kúpnu zmluvu okrem predávajúceho (SVOJPOMOC SD) a kupujúceho (TAJANA s. r. o.) podpísalo aj spotrebné družstvo JEDNOTA Bardejov so sídlom v Giraltovciach. V kúpnej zmluve zo 16. júla 1997 o kúpe nehnuteľností v kat. úz. Z. (vklad do KN povolený pod č. C.), zmluvné strany dohodli (čl. II bod 4.), že: „Úhrada kúpnej ceny bude realizovaná čiastočným započítaním úrokov z

omeškania a zmluvnej pokuty z istiny 3 124 593.-Sk, t. j. z prevzatého dlhu za Jednotu spotrebné družstvo Bardejov, so sídlom v Giraltovciach, IČO : 00 169 072.“ Kúpnu zmluvu okrem predávajúceho (SVOJPOMOC SD) a kupujúceho (TAJANA s. r. o.) podpísalo aj spotrebné družstvo JEDNOTA Bardejov so sídlom v Giraltovciach. V kúpnej zmluve z 12. júna 1997 o kúpe nehnuteľností v kat. úz. J. (vklad do KN povolený 24. júna 1997 pod č. C.), zmluvné strany dohodli (čl. II bod 4.), že: „Úhrada kúpnej ceny bude realizovaná započítaním. Predávajúci preberá dlh v zmysle ust. § 531 ods. 2) Občianskeho zákonníka a to za JEDNOTU spotrebné družstvo Bardejov, 087 32 Giraltovce, IČO: 00 169 072, - vo výške 3 124 593.- Sk, čo predstavuje istinu,- vo výške podľa právoplatného rozhodnutia súdu, pokiaľ ide o úroky a zmluvnú pokutu z istiny 3 124 593.- Sk. Predmetný spor t. č. prebieha na Krajskom súde v Košiciach pod č. k. 6 Cb 4483/95.“ Kúpnu zmluvu okrem predávajúceho (SVOJPOMOC SD) a kupujúceho (TAJANA s. r. o.) podpísalo aj spotrebné družstvo JEDNOTA Bardejov so sídlom v Giraltovciach. V kúpnej zmluve zo 16. marca 1999 o kúpe nehnuteľností v kat. úz. J., a to pozemok parc. č. J. zastavaná plocha o výmere 4988 m2 s príslušenstvom, ktoré predstavujú trvalé porasty na uvedenom pozemku a oplotenie v aeráli studní (vklad do KN povolený 17. novembra 1999 pod č. C.), zmluvné strany dohodli (čl. II), že kupujúci zaplatí kúpnu cenu do 30 dní od platnosti (obojsstranného podpísania) zmluvy na účet predávajúceho Slovenská republika - Okresný úrad Svidník. V kúpnej zmluve z 20. októbra 2005 o kúpe nehnuteľností v kat. úz. J., a to pozemok parc. č. J. zastavané plochy a nádvoria o výmere 1670 m2 (V 209/06), zmluvné strany dohodli (čl. III), že kupujúci zaplatí kúpnu cenu do 60 dní po udelení súhlasu MF SR k zmluve na určený účet predávajúceho Slovenská republika - Krajský úrad v Prešove.

32. Z listiny doloženej žalovaným (prílohou obálka) - originálu zápisnice zo 7. riadnej schôdze predstavenstva úpadcu, konanej 23. júna 1997 vo Svidníku, ktorej predsedal Ing. O. J., predseda predstavenstva, bolo zistené, že v bode VII. Rôzne, bod 2/ štvrtá odrážka, predstavenstvo úpadcu schválilo vysporiadanie „čiasťky 3 124 593,- Sk pozostávajúcej z 2 364 377,- + 760 216,- úroky a ďalšie napočítané úroky firmou TAJANA za objekty: motorest F. J., stavebniny Z. a časť C OD Z. s tým, že zmluvnú čiastku a pokutu Svojpomoc SD za Jednotu SD Bardejov nepreberá. Táto je riešená na Krajskom súde v Košiciach. V prípade rozhodnutia súdu v neprospech Jednoty SD Bardejov sídlo v Giraltovciach, túto nech si rieši s firmou TAJANA Giraltovce. Svojpomoc SD Bardejov pohľadávky s vyššie uvedeného titulu pre TAJANU Giraltovce popiera v plnej výške. Po preverení skutočností členovia predstavenstva došli k jednoznačnému rozhodnutiu, že nedošlo k právoplatnému nadobudnutiu pohľadávky od Vízopu s. r. o. Prešov a následnej dohody o uznaní záväzku po lehote splatnosti a záznamu zo dňa 25. 7. 1995 Jednotou SD Giraltovce.“

33. Z listiny na č. l. 70 spisu vyplýva, že medzi žalobcom a úpadcom bola dňa 29. júla 1997 uzavretá písomná dohoda o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov (vo výške 4.542.260,--Sk), pričom v dohode je výslovne uvedené: „Započítajú sa čiastky na základe prevzatia dlhu za JEDNOTU, spotrebné družstvo Bardejov, so sídlom v Giraltovciach v kúpnych zmluvách zo dňa 12. 6. 1997 a 16 .7. 1997 - nehnuteľnosť na LV č. XXXX...“.

34. Z listiny na č. l. 366 spisu, na ktorú poukazoval žalobca, písomného podania právneho zástupcu Jednota SD Bardejov, JUDr. Milana Majerníka, z 12. januára 1998, adresovaného Okresnému súdu Svidník v konaní VIZOP s. r. o. c/a Jednota SD Bardejov, sp. zn. 1Rob/620/97, vyplýva prehlásenie (v súvislosti s tam podanou žalobou), že: „...naše záväzky voči VIZOP-u s. r. o. boli splnené nám oznámenému cesionárovi - TAJANE s. r. o.“

35. Na pojednávaní pred súdom prvej inštancie 14. marca 2013 vypovedal ako svedok, Ing. Anton Kožík, predseda predstavenstva úpadcu od novembra 1996 do 31. decembra 1998, ktorý uviedol (zápisnica na č. l. 343 - 346), že: „Dlh, za ktorý my sme predali nehnuteľnosti,vznikol ešte za Jednoty SD Bardejov so sídlom Giraltovciach v rokoch zhruba 1993-1995, tam som ani nepracoval. Pri vzniku Jednoty preberali sme dlhy za isté jednotky, to znamená Jednotu Bardejov so sídlom v Giraltovciach a za Jednotu Svidník so sídlom v Svidníku, kde som bol ja predtým predsedom. O prevzatí týchto dlhov rozhodovalo predstavenstvo Svojpomoci a jednotlivé predstavenstvá družstiev.....prevzali sme viaceré pohľadávky od iných zhruba 40 mil., pohľadávky sme vyrovnávali rôznym spôsobom buď

odpredajom,....Boli jednania medzi Tajanou a Svojpomocou na základe ich dohôd, ktoré predchádzajúci zástupca urobil s Tajanou. Keďže sme nemali finančné prostriedky, ponúkli sme im predaj neefektívnych prevádzkových jednotiek, že týmto vysporiadame dlhy....Neuznali sme Tajane úroky a penále v takej výške ako pôvodne boli. Považovali sme to za neprímerané a vtedy sme to vyrovnávali kúpnopredajnými zmluvami, dovtedy sme im uznali úroky a zmluvnú pokutu. Vždy sme vyrovnávali dlhy tak, že z majetku bardejovského vyrovnávali sme dlhy za Bardejov a z majetku svidníckeho za Svidník.“

36. Vo vzťahu k prejudiciálnej otázke vlastníctva vylučovaných nehnuteľností, podľa názoru odvolacieho súdu, vyplynulo z vykonaného dokazovania, že žalovaný nepreukázal svoju obranu proti žalobe, založenú na tvrdení o neplatnosti troch dotknutých kúpnych zmlúv, v roku 1997 uzavretých medzi úpadcom ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim, ktorými žalobca preukazoval svoje vlastnícke právo k vylučovaným veciam. Tvrdenú absolútnu neplatnosť dotknutých právnych úkonov malo vyvolať dojednanie o spôsobe úhrady kúpnej ceny započítaním, podľa žalovaného neexistujúcich pohľadávok. V tom videl žalovaný rozpor zmlúv so zákonom, prípadne jeho obchádzanie, resp. rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).

37. Podľa ustanovenia § 261 ods. 1 a ods. 6 veta prvá zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu 12. júna 1997 a 16. júla 1997 (deň uzavretia kúpnych zmlúv), táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti. (1) Zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a , ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, sa spravujú iba ustanoveniami Občianskeho zákonníka. (6) Je nepochybné, že predmetné kúpne zmluvy boli uzavreté medzi podnikateľmi (spoločnosťou s ručením obmedzeným a spotrebným družstvom), avšak z citovanej právnej úpravy vyplýva, že na ich právne posúdenie sa neaplikuje Obchodný zákonník s osobitnou úpravou záväzkových vzťahov medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti, keďže ich predmetom boli výlučne nehnuteľnosti. Kúpna zmluva medzi podnikateľmi, týkajúca sa nehnuteľností, sa posudzuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, konkrétne o kúpnej zmluve (§ 588 a nasl). Podľa ust. § 588 ods. 1 OZ, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Kúpna zmluva je najbežnejším odvodeným spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva. Ide o dvojstranný právny úkon pozostávajúci z návrhu (oferty) a prijatia návrhu (akceptácie), spočívajúci vo vzájomných a obsahovo zhodných prejavoch vôle dvoch strán, na základe ktorých predávajúcemu vznikne povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Kúpna zmluva vzniká, keď sa zmluvné strany zhodli (dosiahli konsenzus) o predmete kúpy a kúpnej cene, pokiaľ zákon alebo dohoda zmluvných strán nevyžaduje ďalšie náležitosti. Esenciálnymi, pre platné uzavretie zmluvy podstatnými náležitosťami, teda sú určenie zmluvných strán, určenie predmetu kúpy a dohoda o kúpnej cene. K predmetu kúpy sa viaže záväzok predávajúceho predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a záväzok kupujúceho predmet kúpy prevziať a k dohode o kúpnej cene sa viaže záväzok kupujúceho zaplatiť predávajúcemu dohodnutú cenu. Uvedené náležitosti, ktoré sú z hľadiska kogentnej zákonnej úpravy v ust. § 588 ods. 1 OZ podstatné pre vznik kúpnej zmluvy, boli vo všetkých troch kúpnych zmluvách splnené. Žalovaným namietané zmluvné ustanovenie o spôsobe zaplatenia (tu započítaním) platne dohodnutej kúpnej ceny tvorí len vedľajšie dojednanie, ktoré samotné neplatnosť kúpnej zmluvy nespôsobuje.

38. Z výpovede svedka, Ing. O. J., v rozhodnej dobe predsedu predstavenstva úpadcu, vyplývalo, že prevody nehnuteľného majetku na veriteľov boli obvyklým spôsobom vysporiadania záväzkov pochádzajúcich a úpadcom nadobudnutých (prevzatých) od Jednota SD. S touto výpoveďou svedka obsahovo korešponujú aj listinné dôkazy na č. l. 70 a 366 spisu (ods. 33, 34). Na uvedené zistenie v kontexte uzavretých právnych úkonov kúpnych zmlúv nemá právne relevantný vplyv zápis (v jeho originálnom znení v prílohovej obálke spisu) o obsahu 7. riadnej schôdze predstavenstva úpadcu z 23. júna 1997 s (dodatčným) konštatovaním, že úpadca zmluvnú čiastku a pokutu za Jednotu SD nepreberá. Bolo to totiž už v čase po uzavretí kúpnych zmlúv z 12. júna 1997. K uzavretiu tretej kúpnej zmluvy zo 16. júla 1997 došlo napriek záverom predstavenstva úpadcu, na ktoré poukazoval žalovaný,

príčom aj v tejto kúpnej zmluve došlo k dojednaniu o úhrade (tu časti) kúpnej ceny započítaním. Ani z tohto dôkazu preto nebolo možné vyvodit' nezákonný prevod nehnuteľností úpadcu na žalobcu uzavretím predmetných kúpnych zmlúv. Fotokópiu výpisu z uznesenia zo 7. riadnej schôdze predstavenstva Svojpomoc SD Bardejov, konanej 23. júna 1997, v spise na č. I. 353, odvolací súd pre jeho čiastočne odlišný obsah oproti originálu zápisnice (v prílohovej obálke) a tiež vzhľadom na spochybnenie tohto výpisu svedkom Ing. J. a žalobcom, nepovažoval za vierohodný dôkaz čo do jeho pravdivosti a preto z neho nevychádzal pri rozhodovaní.

39. Podľa odvolacieho súdu to, či fakticky k zaplateniu kúpnej ceny zo strany kupujúceho následne došlo v zmluve dojednaným, či iným spôsobom, nemá z hľadiska právnej úpravy (§ 588 a nasl. OZ) vplyv na platnosť kúpnej zmluvy. Ani prípadné dodatočné zistenie o nenaplnení dohody o úhrade kúpnej ceny kompenzáciou (napr. pre spornosť vzájomných pohľadávok a pod.) ako vedľajšieho dojednania, nespôsobuje neplatnosť uzavretia kúpnej zmluvy a prevodu vlastníctva k nehnuteľnosti. Keďže došlo k riadnej a platnej dohode o kúpnej cene, zo strany predávajúceho mohlo dôjsť k jej vymáhaniu, bez ohľadu na sporné dojednanie o spôsobe jej zaplatenia. V tomto smere nebol relevantný ani argument žalovaného o výsledku konania najvyššieho súdu sp. zn. 2Obo/219/2005, z ktorého malo vyplývať, že žalobca nebol veriteľom úpadcu. Obrana žalovaného sa teda týkala samotnej úhrady kúpnej ceny, ktorá skutočnosť relevantne nespochybnila nadobudnutie dotknutých nehnuteľností do vlastníctva žalobcu tak, ako je aj aktuálne toto vlastníctvo v prospech žalobcu zapísané v katastri nehnuteľností. Vykonaným dokazovaním sa žalovanému nepodarilo preukázať jeho tvrdenie o neplatnosti kúpnych zmlúv pre obchádzanie zákona či pre rozpor s dobrými mravmi, čo malo súvisieť s úmyslom nadobudnúť majetok úpadcu bez zaplatenia, či v podobe prepadnej zálohy. Z dokazovania vyplynulo, že pred uzavretím kúpnych zmlúv úpadca usporadúval záväzky prevzaté za Jednota SD, podľa svedka Ing. J. cca v hodnote 40 mil. (Sk), pričom išlo o samotným úpadcom dobrovoľne zvolený spôsob usporiadania - prevodom vlastného majetku (v dobe pred vyhlásením konkurzu), ktorý sa môže dodatočne správcovi javiť ako nevýhodný, resp. ukracujúci veriteľov úpadcu, ako sa vyjadril aj na pojednávaní pred odvolacím súdom, že „v konkurznej podstate po vyhlásení konkurzu týmto nezostalo nič,“ avšak bez vplyvu na (ne)platnosť predmetných kúpnych zmlúv.

40. Keďže žalobca v konaní dostatočne uniesol svoje dôkazné bremeno, že mu svedčí lepšie (tu vlastnícke) právo k veciam správcom zahrnutým do (rozšírenej) konkurznej podstaty úpadcu, ktoré žalovaný v rámci vykonaného dokazovania k jeho obrane proti žalobou uplatneným nárokom nevyvrátil, tak odvolací súd zmenou napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP vyhovel žalobe o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty v rozsahu a s ich nepochybnou identifikáciou tak, ako je vyjadrené v prvom výroku tohto rozsudku.

41. Pri rozhodovaní musel odvolací súd podľa ust. § 216 ods. 1 a 2 CSP rešpektovať rozsah žalobného návrhu a neprekročiť ho (zásada non ultra petita). Súčasne limitujúcim bol aj rozsah a spôsob zápisu nehnuteľných vecí v súpise. Pri parcele parc. č. XXX/X CKN, zastavaná plocha o výmere 104 m², žalobca požadoval - uvádzal výmeru 194 m² (ako znie zápis na LV č. XXX, kat. úz. U.), avšak do súpisu bola zahrnutá len výmera 104 m², ktorá bola pre excindáciu rozhodujúca. Pri parcele parc. č. XXX/X CKN, zastavaná plocha a nádvorie (LV č. XXX, kat. úz. J.) musela byť rešpektovaná výmera 4362 m² podľa petitu žaloby, nie výmera 4988 m² uvedená v súpise. Žalobcom v žalobe uvádzané parcely č. XXX/X CKN o výmere 1670 m² a č. XXX/X CKN o výmere 626 m² v súpise nie sú vyjadrené, preto nemohlo byť rozhodnuté o ich vylúčení zo súpisu. Pri budove súp. č. XX na parc. č. XXX CKN, zast. plocha o výmere 360 m² (LV č. XXXX kat. úz. Z.) síce odvolateľ opodstatnene vytýkal zahrnutie do súpisu aj príslušenstva a súčastí bez ich konkretizácie, avšak žalobným návrhom sa nedomáhal ich vylúčenia zo súpisu.

K potvrdzujúcemu výroku.

42. Vo zvyšnej časti, v ktorej žalobou uplatnený nárok nezodpovedal zápisu dotknutých nehnuteľností v súpise správcu, bolo zamietnutie nároku žalobcu dôvodné, preto došlo v tejto časti k potvrdeniu rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP. V podrobnostiach odkazuje (a contrario)

odvolací súd na dôvody rozhodnutia v ods. 41.

43. Pokiaľ žalobca mienil dodatočne upresniť, či objasniť uplatnenie nároku ohľadom pozemku parc. č. 571/1 zast. plochy, pôvodne vo výmere 4988 m², doložením geometrického plánu (č. l. 541 - 542) k svojmu odvolaniu, tak odvolací súd uvádza, že podľa ust. § 378 ods. 1 CSP sa na konanie na odvolacom súde primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa ust. § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

44. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Podľa § 384 ods. 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP.

45. Vzhľadom k tomu, že žalobca v podanom odvolaní zároveň tvrdil splnenie podmienok pre použitie nových prostriedkov procesného útoku/obransy až v odvolacom konaní v zmysle ust. § 366 písm. c/ a d/ CSP, toto jeho tvrdenie bolo predmetom odvolacieho prieskumu. Odvolateľ tvrdil, že nový dôkaz (geometrický plán č. 5/2002 zo 14. mája 2002) nebolo možné a potrebné predkladať, pretože súd ani nenaznačil, že by mal mať s identifikáciou nehnuteľností problém, teda bez svojej viny ho odvolateľ nemohol uplatniť v konaní. Podľa odvolacieho súdu, napriek dôvodom uvedeným odvolateľom, neboli splnené podmienky pre možnosť v dokazovaní vykonať doložený geometrický plán ako nový dôkaz. Konanie o spore sa vedie od 1. decembra 2008, pričom dôkaz je datovaný z roku 2002. Z priebehu konania už v štádiu pred súdom prvej inštancie boli stranám zrejmé určité nezrovnalosti medzi označením, vymedzením nároku na vylúčenie nehnuteľností podľa petitu žaloby oproti súpisu konkurznej podstaty. Navyše, ide o dôkaz, ktorý odvolateľ mohol zabezpečiť do skončenia dokazovania na súde prvej inštancie. Preto dôvody uvádzané odvolateľom pre zahrnutie tohto nového dôkazu do vyhodnocovania jeho nároku sú neopodstatnené. Na tento dôkaz ako novotu (podľa § 366 CSP) preto nemohlo byť odvolacím súdom pri rozhodovaní prihliadané.

46. Prevažne úspešnou stranou v spore bol žalobca, ktorého neúspech tvoril len nepatrnú časť k predmetu celého sporu. Preto mu proti žalovanému vznikol nárok na plnú náhradu trov (celého) konania (§ 255 ods. 1 per analogiam, § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

47. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 393 ods. 2, posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je dovolanie prípustné (§ 420 CSP), ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Oprávneným subjektom na podanie dovolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 v spojení s § 424 CSP).

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 SCP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je: a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia veci (§ 432 CSP).